

GAŠTANKO Č.1

ŠKOLSKÝ ČASOPIS

ZŠ s MŠ ODBORÁRSKA 2, BRATISLAVA

školský rok 2011/2012

Ahojte, Gaštankovia,

je tu jeseň a s ňou prichádza aj naše prvé číslo. V tomto čísle sme pre Vás pripravili veľa zaujímavostí – spomenieme si na akcie a výstavy, ktorých sme sa zúčastnili, predstavíme literárnu a výtvarnú tvorbu našich spolužiakov, pridáme niekoľko vtipov a hádaniek... Môžete si prečítať aj rozhovor s tohtoročnými prváčikmi. Pripravujeme pre Vás aj výsledky súťaží, tajničky, komiksy a osemsmerovky. Dúfame, že sa vám jesenný Gaštanko bude páčiť.

P.S. Ak máte nejaké dobré nápady, alebo by ste chceli spestriť časopis, môžete prísť do 9. triedy za dievčatami, alebo na krúžok školského časopisu, ktorý je vo štvrtok o 13:45 v piatej triede.

Vaša redakčná rada

ZAČAL SA NOVÝ ŠKOLSKÝ ROK

Po dvoch mesiacoch prázdnin sme sa opäť stretli. Síce minuloroční deviataci opustili brány našej školy, no naopak noví prváčikovia do nich vstúpili. Po úvodnom programe dostali medaily a boli privítaní potleskom od celej školy. Rovnako ako oni začali „cestu“ k vedomostiam, tak aj my sme 5. septembra začali nový školský rok.

Nech všetkých sprevádzajú úspechy a aby každý deň bol dňom plným zážitkov, ktoré potešia aj po rokoch.

Lívia R. 9.A

Naše redaktorky z 5.A sa pýtali prváčikov

Na aký krúžok chodiš?

Dávidko: Chodim na všetky okrem hip-hopu.

Oscarco: Chodim na tanečnú.

Jimko: Ja chodim na angličtinu a na výtvarnú výchovu.

Páči sa ti v škole? A prečo?

Dominic: Áno, lebo tu sú dobré učiteľky.

Paľko: Áno, páči sa mi v škole, lebo tu mám dobrých kamošov.

Čo vieš povedať o vašich učiteľkách?

Jožko: Sú dobré, ale väčšinou choré.

Matuško: Dobre nás učia.

Āké hodiny sa ti najviac páčia?

Jakubko: Páči sa mi matematika.

Duško: Mne sa páči telesná výchova

Máš rád telesnú výchovu? A prečo?

Dominic: Mám ju rád, lebo sa tam naháňame.

Cyrilko: Mám rád telesnú výchovu, lebo tam hráme futbal.

Āko sa volajú tvoji kamarāti?

Jobiáš: Mám tu kamarátov Jakubka, Dominica a Oscarca.

Vilko: Mám kamarátov Kika a Šamka

Pýtali sa:

Veronika Jánošová

Veronika Matysková z 5.triedy

ROZLÚČKA S LETOM

*Lúče slnka už slabnú,
večer už býva chladno.
Bazény nás už nelákajú,
lúči sa s nami leto.*

*Do minulosti hľadiet môžeme,
ale už sa skončili dni lenivé.
Do školy zas chodiť začneme,
a zas získame zážitky nové.*

Lívia Rydzoňová 9.A

Koniec leta

*Lenivý sme všetci boli,
a teraz nazad do starej školy.
Leto sme si užívali,
lúčiť sa s ním strašne boli.*

*Trošku chladno už tu máme,
voda nás však lákať neprestane.
Slnečný lúč na zem ešte dopadá,
cez leto bola veľká zábava.*

Nikola Madrová 9.A

*Slnečný lúč nás už nebudí,
už prichádza chladný mráz.
Ani lienka z kvetu na kvet neletí,
nastáva opäť školský čas.*

*Leto nás lákalo,
von teplými lúčmi.
Teraz je už trochu chladno,
Pomaly sa s nami lúči.*

*Už nie sme leta králi,
zas musíme byť aktívny.
No síce sme sa s letom lúčili,
do lavíc sme si sadli lenivý.
Kristína Sláviková 9.A*

*Jeseň by zachcelo sa,
už si začať kraľovať,
Nám sa nechce rozlúčiť sa,
leto si chceme užívať.
Veronika Molnárová 9.A*

*Koniec leta sa už blíži,
a pomaly prichádza sezóna lyží.
Chladné počasie k nám už letí,
a na kraľovanie sa zima teší.*

*Hladím von oknom každý deň,
vyzerá to stále ako sen.
Vidím ako je leto čoraz ďalej,
trochu sa bojím zimy chladnej.*

*Všetci smútili a lúčili sa,
stáli a hľadeli ako leto vytráca sa .
Posledný lúč s lienkami odchádza,
a chladná jeseň už bohužiaľ prichádza.
Norbert Štefanka 9.A*

*A tak lúčim sa s letom,
vidím vtáky odlietať do teplých krajín.
Ako si idú len tak svetom,
maj sa leto maj sa, zdraví ťa .
Martin Pekarík 9.A*

ŠKOLSKÝ PARLAMENT

Vutorok 27.9. 2011 som zastupovala našu školu (ZŠ s MŠ Odborársku 2) v školskom parlamente. Odchádzala som po štvrtej vyuč. hodine. Bola som trochu nervózna. Ako to tam bude vyzerat'? S kým sa budeme rozprávat'...?

Stretnutie začínalo o 13:00 v šedej budove vedľa Polusu. Keď som prišla, zistila som, že nie som prvá, skôr predposledná. Ohlásila som sa u panej, ktorá nás sprevádzala, že som z Odborárskej. Keď som prišla k skupine ostatných detí, zistila som, že školu Kalinčiakova zastupuje môj kamoš. Posadila som na taburetku a čakala. Po chvíli sme sa premiestnili výťahom do miestnosti, kde sme si mali počkať, kým príde druhá skupina výťahom. Keď sme sa všetci zozbierali išli sme viacerými miestnosťami, až sme prišli do poslednej veľkej miestnosti. Na stole boli menovky škôl a ich zástupcov. Moje meno ležalo pri kraji. Vedľa mňa bola škola Kalinčiakova a z druhej strany bola tá pani, ktorá to mala, dá sa povedať skoro všetko na starosť. Pri menovkách bola položená 3-bitka, čokoláda a dve perá. Okolo nás prechádzala pani, ktorá nám podávala pohár s pomarančovou malinovou.

Keď sme sa usadili privítal nás pán Novák. Chvíľu sme sa rozprávali o symboloch Nového Mesta (Konskej železnici, hrozne) a potom nás prišiel privítať sám pán starosta. Rozdal nám certifikáty. Rozprávali sme sa o všetkých problémoch na školách. Jedna škola mala rozbité okná, ďalšia mala v zlom stave WC-ka, jedna dokonca nemala telocvičňu. Každý si povedal svoj názor a pán Novák sľúbil, že sa posnaží niektoré veci zmeniť.

Po našom "rokovaní" sme sa dohodli, že stretnutia budú o pol hodinu skôr. Presný termín (dátum) sme si nedohodli. Po tomto stretnutí som zmenila názor. Bolo to tam celkom v pohode. Potom sme sa rozlúčili, vystúpili z výťahu, z budovy a každý sa vybral vlastnou cestou. Už sa teším na ďalšie stretnutie...

...prešiel mesiac a znovu je tu školský parlament. Druhý detský parlament v mojom živote sa tento raz uskutočnil v Konskej železnici.

Pricestovať nebol problém, keďže ma priviezol táto. Prišla som tam ako prvá (samozrejme z detí), sadla som si do kresla a postupne začali chodiť aj ostatní. Keď sme sa (skoro) všetci zhromaždili, premiestnili sme sa do veľkej miestnosti, kde sa od marca (myslím) začali robiť svadby. Privítal nás pán Novák a po ňom nasledovala sľúbená matrikárka. V dnešnom parlamente sme sa teda rozprávali o narodení, svadbe, smrti, ako si zmeniť meno, atď. Pani nám tiež ukázala tri listy. Prvý bol zelený, takzvaný rodný list, druhý bol ružovej farby a nazýval sa svadobný list a posledný bol úmrtný list. Po rozhovore okolo práce matrikára sme sa premiestnili o poschodie vyššie. Bola to jedna veľká chodba (z dverami do ďalších izieb), v ktorej bola na stenách zavesená celá história Konskej železnice. Potom niektorí z nás (aj ja) poskytnú rozhovory do televízie. Keď rozhovory skončili zobrali sme si veci a pobrali sa domov.

Darina Hudecová 7.A.

Energia 3.tisícročia

Dňa 13.10 po prvej hodine trieda 5.A išla na celodenný „výlet“. Cestovali sme električkou do mesta. Po meste sme sa prechádzali a zastavili v McDonalde. Potom sme sa presunuli na výstavu do Detského múzea. Odložili sme si bundy a tašky a čakali sme na lektorku. Keď už lektorka prišla, rozprávala nám o energii. Poukazovala nám zaujímavé experimenty a hádanky napr. keď sme šliapali na pedále bicykla, tak sme vytvárali svetlo, bola tam aj taká menšia baňa a mali sme v nej prilbu aj baterku, aby sme videli, čo všetko robia baníci, alebo sme tam videli autíčko, ktoré bolo poháňane solárnou energiou. Naučili sme sa, ako šetriť energiu a niektorí z nás to možno aj vyskúšajú. Naučili sme sa ako recyklovať. Výstava trvala asi hodinu. Po skončení sme sa presunuli na zastávku. Nastúpili sme do električky a vrátili sme sa do školy.

Veľmi pekne ďakujeme pani učiteľke Silvii Pajdičovej.

Veronika.M a Veronika J. z 5.A

BIENÁLE 2011

Dňa 18.10.2011 sme sa my, deviataci, vybrali na Bienále ilustrácií. Keď sme prišli na námestie SNP, vošli sme do vnútra budovy a pani učiteľky kúpili vstupenky. Potom nám rozdali nálepky s logom BIENÁLE a my sme si ich samozrejme navzájom "nenápadne" lepili na chrbyty.

Dostali sme rozchod a tak sme sa ja a Kika pustili do prezerania obrázkov a fotenia. Boli tam veľmi pekné ilustrácie, ale niektoré sa nám vôbec nepáčili. Tento rok vyhrali ZLATÉ JABLKO BIB:

Janik Coat, Francúzsko

Wouter van Reek, Holandsko

Rashin Kheyrien, Irán

Jooyun Yoo, Južná Kórea

Tomáš Klepoch, Slovenská republika

Samozrejme, musíme dodať, že aj ilustrácie zo Slovenska boli veľmi pekné.

Keď sme si dopozerali ilustrácie, sadli sme si a čakali na pani učiteľku. Po jej príchode sme dostali rozchod.

BIB GOLDEN APPLE
ZLATÉ JABLKO BIB

Tomáš Klepoch, Slovak Republic
Tomáš Klepoch, Slovenská republika

BIB PLAQUE
PLAKETA BIB

Jochen Stuhmann, Germany
Jochen Stuhmann, Nemecko

BIB PLAQUE
PLAKETA BIB

Marit Törnqvist, Netherlands
Marit Törnqvist, Holandsko

BIB GOLDEN APPLE
ZLATÉ JABLKO BIB

Janik Coat, France
Janik Coat, Francúzsko

Kika a Veronika 9.A

DEVIATACKÉ SONETY O POVOLANÍ

Čaute, decká, milí žiaci,
to je vec, konečne ste deviataci.
Rozmýšľať nad školou už treba,
pretože bez práce nie je ani na chleba.

Pomaly už vykročíte na ďalšiu školu,
rozdelite sa a už nebudete spolu.
Bude tam snáď zábava,
ale bude to aj veľká otrava.

Tak už toľko nedumajte nad bývalou školou,
A vykročte do života správnou nohou.
Máte iba jednu šancu za ten krátky život,
tak ju nezahodte na vnivoč.
Treba si ho určite aj užívať,
ale v živote treba aj pracovať.

Norbert Štefanka 9.A

**Povolanie je dôležité,
pri ňom je veľa prežitie.
Či si učiteľ alebo dozorca,
každého baví iná práca.**

**Vyber ho tak, aby ťa bavilo,
bude to predsa asi na dlho.
Preto si nevyber to, čo ťa nebaví,
tak isto ako teraz chodiť do školy.**

**Vždy sa však zídu peniaze,
neprivezú ti ich len tak na voze,
preto treba chodiť do práce.
Zážitkov zažiješ strašne moc,
veď peniaze majú zvláštnu moc,
na firemnom večierku prežúruješ noc.**

Veronika Molnárova 9.A

**Ak chceš peniaze, pracovať musíš,
robiť sa ti nechce, no predsa skúsiš.
Denne robíš osem hodín v kuse,
ako kuchár, čašník, či vodič v autobuse.**

**Najlepšie je robiť to, čo ťa baví,
čas sa ti tak lepšie strávi.
Nevadí, že nemáš v škole výsledky dobré,
nájde sa aj práca za peniaze skromné.**

**Po robote užívaj si sladkú chuť peňazí,
kde sú peniaze, je dobrá aj nálada,
a nič ti ju len tak nekaží.
A keď budeš švorc,
Zdvihni svoj zadok,
A do roboty choď.**

Kristína Sláviková 9.A

DEVIATACKÉ SONETY O POVOLANÍ

**Prichádza váš čas,
povolanie si vybrať.
Strednú školu vybrať už máš,
treba všetko do toho dať.**

**IT-čkári a grafici,
majú najlepšie platy.
O 10 rokov budú z vás profíci,
každého nováčika dáte do laty.**

**A keď vás baví niečo iné,
nevadí, hlavne si dobre vyberte.
Môže to ovplyvniť celý váš život,
ktorý sa k vám nemusí správať milo.
Preto choďte za svojim snom,
v budúcnosti rozprávate svojim deťom o tom.**

Martin Pekarík 9.A

**Každý chce mať dobrú školu,
nikomu sa však nechce učiť.
Ľudia nechcú okopávať roľu,
nik sa takto nechce mučiť.**

**Piesok základnej školy sa dosypal.
Nik ju nebral vážne,
učeniu sa každý vyhýbal.
Dopadlo to strašne.**

**Každý sa len smeje a zabáva,
kašle na školu a všetky starosti,
veď je skvelá nálada.**

**Tak by to byť nemalo,
človek by sa mal učiť.
Kým by to pochopili dlho by to trvalo.**

Peter Bomba 9.A

Ochrana prírody a človeka

V pondelok (17.10.) sme boli celá škola na “Brannom cvičení” na Kuchajde.

Najprv sme sa všetci najedli, zašportovali sme si a potom sme súťažili.

Disciplín bolo päť.

A to: zdravotná príprava , pohyb a pobyt v prírode, riešenie mimoriadnych situácií, hod granátom a dopravná výchova.

Otázky boli celkom ľahké. Asi preto, že v piatok na teórii sme dávali dobrý pozor.

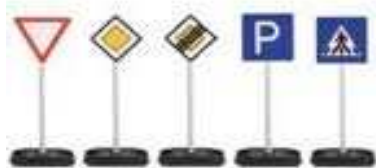
A najviac bodov sme získali my - deviataci. 😊😊😊

1.miesto: *Kristína Sláviková, Veronika Molnárová, Nikola Madrová a Nikola Szocsová Barbora Sláviková*

2.miesto: *Martin Pekarík, Patrik Szalay, Norbert Štefanka*

Nikola Madrová , 9A

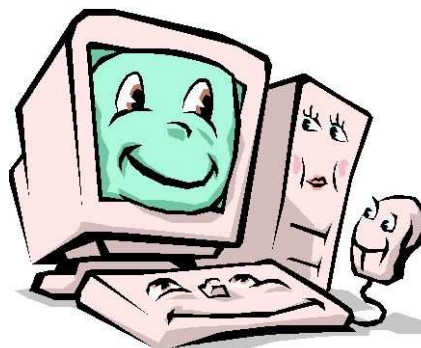

Moja láska (Paťa Sláviková, 6.A)

Keď si sadnem k počítaču,
Moje oči už neplačú.
Monitor, klávesnica myš,
a už mi netreba nič.

Klávesnica nič netuší,
s písmenkami jej to sluší.
Myš zas behá po stole,
nechce zostať po škole.

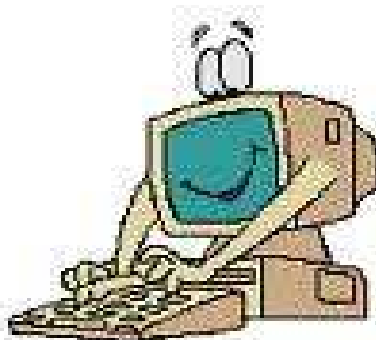

Môj počítač (Martin Quam, 6.A)

Môj počítač je poslušný.
Pomáha mi, robí veci.
Ale niekedy vystrája,
potom som úplne v konci.

Je s ním veľká zábava,
mám ho veľmi rád.
Všetky chvíle trávim s ním,
Je to super kamarát.

Môj kamarát počítač (Veronika Jánošová, 5.A)

Máme doma počítač,
dá sa na ňom hrať,
dokonca aj počítať,
nemusíte sa ho báť.

Som rada, že ho mám,
pomohol mi vždy,
možno sa ma asi bál,
no stále pomohol mi.

Môj počítač

Na počítači sa hrať viem,
preto sa hrám každý deň.
Projekty si urobím,
obrázky si vytlačím.
Programy sú ťažká vec,
naučiť sa musím hneď.
S klávesnicou robiť viem,
šikovná som, ja to viem.
Veronika Janková 6.A trieda

Ja a počítač

Môj milý počítač,
nikdy nechce počítať.
Vždycky sa oduje,
potom sa dátami naje.
Môj počítač je veľmi dobrý
preto sa mu ľahko učí.
veľmi dobrý spolužiak je,
a preto mu veľmi ďakujeme.
Emu Kuklovská 5.A trieda

Môj dobrý počítač

Môj dobrý počítač má dobrú pamäť,
a vtedy na mňa maminka kričala: „Zameť!“
Mala som kamarátku, ktorá počítač nemala,
nakoniec ten počítač odo mňa dostala.
Ja som si kúpila nový,
lebo ten starý bol pre mňa malý.
Ten starý bol veľmi svetlý,
ale ten nový je dosť tmavý.
Kamoška mi ho vrátila, lebo je dosť starý,
ale aj preto, lebo je dosť malý.

Laura Magátová 5.A trieda

Pokazený počítač

*Stlačím gombík
Obrazovka blikne,
Ale čo to?
Aj malá myška zhíkne.*

*Ťukám, ťukám na klávesy,
Obrazovka hlúpa, čierna je,
Ten počítač nejde asi,
Moja chyba to nie je!*

*Opravára prezvoním:
„Počítač mi nejde!“
Paniku z toho robím:
„Dúfam, že to prejde!“*

*Opravár ho vylieči,
spojil dva-tri káblíky,
Robiť ma s ním naučil,
stlačím správne gombíky.
*Tereza Spáčilová 5.A**

Neposlušný počítač

***Dostala som počítač,
A je to dobrý hráč
Krásny, veľký, čistý ako sklo.
Ale mne ten počítač robí iba zlo.***

***Počítač mi povedal,
nebudem ti slúžiť.
Budem okolo teba iba
krúžiť.***

***Ten môj počítač,
ten je ale zlý.
A tak isto je
aj naničhodný.***

Veronika Matysková 5.A

Kamarát počítač

***Počítač je srandovný.
Chce sa s tebou pobaviť.
Môžeš písať poviedky,
hrať sa na ňom dobré hry.***

***Poťukali sme tam niečo,
vypol sa nám hneď.
Keď to mama zistila, povedala:
„Počítač už nebude.“***

Aminata Diarra 5.A

Halloween

Populárny Halloween v Spojených štátoch je svetovo známy sviatok duchov, upírov, čarodejníc a rôznych ďalších príšer zo záhrobia.

Halloween, pôvodne spomienka na zosnulých, slávi šesť z desiatich Američanov. Patrí najmä deťom, ktoré sa v posledný októbrový večer vyberú koledovať k susedom, ale neohrdnú ním v žiadnom prípade ani dospelí. K tradícií Halloweenu patrí aj neoomysliteľná výzdoba - vyrezávané dýne, domy a la strašidelné hrady, obesenci, zombie, kostry, upíry, netopiere, umelé pavučiny, míhotavé svetielka, sviečky, lampáše a hrôzostrašné zvuky. Obchody špecializované na Halloween prežívajú sviatok - predajnosť kostýmov, parochní, falošných fúzov, príčeskov, umelých bradavíc či upírích zuboch sa zvyšujú. Na uliciach však možno nájsť nielen strašidelné bytosti, ale tiež známych politikov a historické postavy.

Halloween sa slávi už aj u nás na Slovensku. Keďže máme na škole aj „anglické triedy“, je tradíciou, že každý rok majú halloweenský večierok.

Pozrite sa ako sa pripravíli...

Exkurzia do Modry

Dobrý deň, volám sa Matúš Obrcian a dovoľte, aby som vám porozprával o exkurzii v múzeu Ľudovíta Štúra, ktoré sa nachádza v peknom mestečku menom Modra.

Bol piatok 7.10.2011, keď nám na piatej vyučovacej hodine pani učiteľka Žiaková oznámila, že pôjdeme do Modry. Všetci sa veľmi potešili, jednak že sa nemusíme učiť a taktiež aj preto, že sa naučíme niečo nové o takom významnom Slovákov. Pred návštevou múzea sme si mali urobiť projekt o Ľudovítovi Štúrovi. Projekty doniesli všetci v určený termín. Počas prezentácií projektov sme sa naučili nové veci o Ľudovítovi Štúrovi. Jedni boli zameraní hlavne na jeho štúdium, druhí na jeho politický a literárny život a podobne. Prezentácia projektov nám zabrala celú hodinu. Počas prestávky sme sa všetci živo rozprávali o projektoch a niektorí pomáhali pani učiteľke vešať projekty v triede.

Keď sme mali ísť do Modry, museli sme sa pred školou stretnúť už o 7:15, lebo o pol deviatej bol jediný voľný termín vstupu do múzea. Všetci sme prišli načas okrem niektorých oneskorencov. Spoločne sme vyrazili na zástavku autobusu, ktorý nás odviezol do Modry. Počas cesty sa nikto nenudil, všetci si posadali ku svojim kamarátom a celú cestu sa spolu rozprávali.

Vystúpili sme z autobusu na peknom námestí, kde bola socha Ľudovíta Štúra. Keď sme prišli do múzea, museli sme chvíľu počkať pokým pani učiteľky zaplatia vstupné. Vošli sme do múzea v sprievode pani sprievodkyne. Múzeum bolo rozdelené na niekoľko izieb. V prvej miestnosti nám pani sprievodkyňa rozprávala prevažne o štúdiách Ľudovíta Štúra. Boli tam taktiež staré lavice, tabuľa a socha Ľudovíta Štúra. V druhej miestnosti nám hovorila o jeho prvých miestach, kde pracoval ako učiteľ a o jeho ľubostnom živote. Ďalšie dve izby boli zamerané na jeho priateľoch, ako ho vyhodili z práce a o jeho revolučných pohnútkach. V poslednej miestnosti nám hovorila o Adele Ostrolúckej a o jej rodine. Pri východe sme sa podpísali do návštevnjej knihy. Dole sa nám venovala iná pani sprievodkyňa, ktorá nás privítala v pamätnej izbe Ľudovíta Štúra a porozprávala nám o posledných rokoch jeho života. Mňa osobne v múzeu najviac zaujalo, ako nám pani sprievodkyňa hovorila o štúdiách. Kde všade študoval, kde učil a podobne.

Neskôr sme sa išli pozrieť na cintorín, kde je pochovaný Ľudovít Štúr. Na cintoríne sme boli len chvíľu, lebo za nami čakala iná škola.

Prišli sme na námestie a tam nám pani učiteľka oznámila, že máme rozchod a o hodinu sa tu máme stretnúť. Mesto bolo veľmi pekné a každý si tam niečo našiel. Niektorí sa išli najesť, druhí išli do kníhkupectva a tak ďalej. O hodinu bol už každý na zástavke a čakali sme na autobus. Nastúpili sme a cesta nám ubehla rýchlo. Keď sme vystúpili v Bratislave, pani učiteľka nás odvieďla na obed a potom sme išli domov.

Týmto spôsobom by som chcel poďakovať pani učiteľke Žiakovej, že aj keď sa nesprávame najlepšie, tak sa rozhodla nás zobrať do Modry.

Matúš Obrcian, 7.A

Navštívili sme múzeum Ľudovíta Štúra

Bol to jeden krásny deň, ale to vstávanie! Zobudil ma budík už o 6.15.! Vyskočil som z postele, rýchlo som sa obliekol, zobral tašku a frčal na električku. Pred školou som bol prvý, ale o chvíľu prišli ostatní spolužiaci. Keď sme už boli všetci, išli sme na zastávku – smer Modra.

Modra je vinohradnícke mestečko, ktoré sa rozprestiera na úpätí Malých Karpát. Počas cesty sme sa s Mišom a Jurom rozprávali o tom, čo tam uvidíme a boli sme zvedaví, aké tam budú pamiatky. O pol hodinu sme vystúpili na námestí v Modre.

Dom Ľudovíta Štúra sa nachádza na tomto námestí a tam sa začala naša prehliadka. Sprievodkyňa nám rozprávala o Štúrovi, jeho rodine a blízkych. Dozvedel som sa, kedy sa narodil, koľko mal súrodencov, ale aj kde študoval a o jeho veľkej láske Adele Ostrolúckej. V jednej izbe bol aj jej obraz, ktorý sme hneď nazvali slovenská Mona Lisa. Tak sa mi zapáčil, že som si ho aj odfotil. Bolo tam veľa exponátov, ktoré ma tiež zaujali, jeho staré učebnice alebo zbrane, ktoré mal. Poslednú sme navštívili izbu, kde Štúr v roku 1856 zomrel. Tu sa naša prehliadka skončila.

Po exkurzii v múzeu sme sa vybrali na cintorín, kde síce Štúr nie je pochovaný, ale sa tam nachádza pamätník so sochou „Slovenská Jar“. Na jeho pamiatku sme mu zapálili sviečky.

Keďže autobus odchádzal až o dve hodiny, tak nám pani učiteľka dala rozchod. Ja a Marek sme išli na pizzu, lebo sme boli veľmi hladní.

Výlet do Modry sa mi veľmi páčil, zažil som niečo nové a rád by som išiel na takúto exkurziu znova.

Alan Dolán, 7.A

Viete že...

Koala denne prespí 22 hodín.

Krokodíl nemôže vyplaziť jazyk.

Prasa sa nemôže pozrieť hore.

Slon je jediné zviera, ktoré nevie skákať.

Morská hviezdica nemá mozog.

Korytnačka unesie pancier, ktorý je 200-krát ťažší ako ona.

Dikobrazovo telo tvorí 30 000 bodliakov.

Mačka padajúca z 20 poschodia má väčšiu šancu prežiť ako mačka padajúca zo 7 poschodia, trvá jej 8 poschodí kým si uvedomí čo sa s ňou deje. Kvákanie kačiek nemá ozvenu a nikto nevie prečo.

Pri 20 000 pštrosoch behom 80 rokov ani jeden nestrčí hlavu do piesku.

Mravec unesie 600-krát väčšiu hmotnosť než váži on sám. Žralok veľrybí dokáže prefiltrovať za minútu 1000 kubíkov vody, je najväčšia

ryba v oceáne a má 15cm hrubú kožu - najhrubšia na svete. Hroch vie otvoriť papuľu až do 150stupňov. Veľryba má také úzke hrdlo, že by mala problém s prelignutím grepu.

Šváb môže žiť bez hlavy 9 dní a potom zomrie od hladu. Oko

pštrosa je väčšie než jeho mozog. Kreveta má srdce v hlave.

Zlatá rybička si dokáže niečo zapamätať len na 3 sekundy.

Mamba čierna je najrýchlejší had na svete-20km/hod., meria

3,5 metra. Kobra kráľovská je jediný had, ktorý sa stará o svoje

mláďatá. Smädná ťava vypije 10 vedier za 10 minút. Dospelý

piskor váži toľko ako kocka cukru. Najväčšia chobotnica žije v

Tichom oceáne a váži 270kg, je to veľmi rozumný

živočích. Morský červ Nemertin veľký zo Severného

mora meral 55 metrov - najdlhší červ

sveta. 100-nožka môže mať až 750 nôh,

keď sa cítí ohrozená stiahne sa do kĺbka a

vypustí jedovatý plyn, ktorý dokáže zabiť myš. Červík

dokáže vystreliť zo zadku jed až

700-krát za sekundu. Kobra plávajúca dokáže vystrieknuť

jed až do 3 metrovej vzdialenosti, strieka priamo do očí. Slony ročne

zabijú 500 ľudí - udupaním alebo napichnutím na ostré kly. Žralok biely má 3 000 ostrých

zubov. Kobra stredoázijská i keď neдрží titul nejedovatejšieho hada, ročne svojim pohryznutím zabije 50 000

ľudí. Tigre sú schopné prenášať aj takú ťažkú korisť, na zdvihnutie ktorej by bolo treba 5 silných chlapov.

Lemury môžu svoju hlavu otočiť do oboch strán až do 180stupňov.

Delfíny si nechávajú pri spánku jedno oko otvorené.

Srdce modrej veľryby váži v priemere 600kg a je veľké približne ako autíčko - chrobák od Volkswagenu.

Keď sú mravce otrávené prevrátia sa vždy napravo.

V Karibiku žijú ustrice, ktoré sa dokážu vyšplhať na stromy.

Ľadové medvede sú ľaváci.

Keď kravy žerú priveľa repy ich mlieko môže byť potom ružové.

Autori: Kika, Veva, Lívia 9.A

Enviroprojekt 2011

Finančne podporený Ministerstvom školstva SR

Projekt bude realizovaný a odborne vedený v nasledovných etapách :

I.etapa : propagácia projektu : žiaci pod vedením učiteliek slovenského, anglického jazyka, biológie a výtvarnej výchovy prostredníctvom školského časopisu, nástenky, plagátov, webovej stránky školy, televízie Bratislava - Nové Mesto a novín mestskej časti

II.etapa : nákup materiálu – školník, rodičia, firmy

III.etapa : úprava terénu – učiteľka ekológie, biológie, školník, žiaci, rodičia

IV.etapa : výsadba okrasných drevín a rastlín - učiteľka ekológie, biológie, žiaci, školník, rodičia

V.etapa : príprava popisných tabúl', výtvarné spracovanie námetov, príprava materiálov prostredníctvom odbornej literatúry a internetu, výtvarná a literárna súťaž, tvorba herbárov – žiaci pod vedením učiteliek slovenského, anglického jazyka, biológie, ekológie a výtvarnej výchovy

VI.etapa : vyhodnotenie súťaží a projektu, vytvorenie školského časopisu - učelia a žiaci

□ výstupy projektu

Kvalitatívne výstupy projektu :

-rozšírenie vedomostí žiakov v oblasti enviromentálnej výchovy,

-vytvorenie kladného vzťahu k prírode a k okoliu školy,

-starat' sa a chrániť rastliny a dreviny vo svojom okolí,

-viest' žiakov k systematickej práci a riešeniu skutočných problémov školy a prostredia, v ktorom žijú,

-podporovať tímovú prácu s participáciou miestnej komunity pri riešení životného prostredia,

Kvantitatívne výstupy projektu :

-rozšírenie živej prírody v priemyselnej zóne mesta

-výsadba drevín a rastlín vlastným pričinením a starostlivosť o ne

-výroba popisných tabúl' pre vzdelávanie detí aj dospelých

-vytvorenie herbárov a výtvarne spracovaných drevín, poskytnutie materiálov aj pre ostatné školy v mestskej časti

Súčasťou projektu sú aj výtvarné a literárne práce na tému:

STROM V MOJOM ŽIVOTE.

Prečítajte si najzaujímavejšie práce a aj výtvarné spracovanie .

AKO SA CHCEL STAŤ STROMČEK VIANOČNÝM

Ozýva sa čiernym lesom tichý plač.

Čuduje sa teta sova, čože je to zač?

„Je to jeden stromček malý,
deti sa mu posmievali.“

*Odpovedá pani straka,
ktorá celý deň len kváka.*

*Múdra sova zvedavá, za stromom sa vybrala,
Zistiť, aká veľká trampota sa mu stala.*

Prečo sa ti deti smiali,
pretože si stromček malý?

Ja vianočným stromčekom chcem sa stať,
aby som všetkým deťom mohol radosť dať.

Ale ony sa mi smejú, že malý som.

Ja chcem byť veľký vianočný strom.

*Nemusíš vianočným stromom byť,
aby si tie deti mohol potešiť.*

Môžeš ostať v lese rásť,
pod tvojím ihličím sa budú srnky pásť.

V tvojej korune budú vtáčiky hniezda mať,
a na jar svoje mladé učiť vylietať.

*Budeš všetkým radosť rozdávať dlhý čas,
a nielen cez vianočný čas.*

*Potešil sa stromček malý,
čo mu múdra sova vraví.*

Vysoko zdvihol vetvičky,
osušil si posledné slzičky.

Alan Dolán , 7.A

Strom Menoa

V dávnych dobách, keď boli ešte statoční rytieri a spanilé princezné, vládol jeden krutý vládca. Pod jeho vládou žili tisícky ľudí, ktorí boli už utrápení jeho hrôzovládou. Preto sa viackrát pokúsili dobiť hlavné mesto, kde sídlil ten tyran menom Galbatorix. Ale všetky pokusy boli márne a po porážke im ešte sťažil prácu.

Jedného dňa sa v ďalekej dedine narodil chlapec menom Edrik. Ako u každého malého dieťaťa aj s týmto museli ku veľkej veštici, ktorá mu vyveštila, že on je predurčený, aby zvrhol zlého tyrana. A taktiež mu predpovedala že zbraň ktorou porazí tyrana je pod koreňmi stromu Menoa. Všetci sa zhrozili a otec toho dieťaťa sa spýtal: „Jeho osud sa nedá nijako zmeniť?“ Veštica mu odpovedala: „To čo predurčili bohovia sa nedá nijako zmeniť!“ Všetci sa vrátili do dediny celý smutný lebo každý vedel že strom Menoa je uprostred obrovských lesov na severe a cestu ku nemu strážia všelijaké magické bytosti. Ako mladík vyrastal krutovláda tyrana stále pokračovala ale on sa vo svojej dedine zabával, učil sa bojovať a taktiež sa vzdelával. Až keď bol starší tak mu povedali o veštbe ktorá mu bola určená. Bol trochu smutný že musí opustiť rodičov ale to čo mu predurčili bohovia sa muselo stať tak sa len vybral na cestu. Pred odchodom mu matka nabalila jedla a pitie. Dlhو putoval planinami, horami, dolami a púšťami. Všetkých ľudí ktorých stretol sa pýtal: „Dobrá ľudia neviete kade ku stromu Menoa?“ Všetci ľudia mu ukazovali ten istý smer ale radili mu: „Chlapče nechod' ku stromu Menoa už viacerý sa o to pokúšali ale nikto neuspel.“ Ale keď im hovoril že mu to predurčili bohovia tak ho nechali tak a odišli. Jedného dňa prišiel ku obrovskému lesu a pomyslel si: „Toto už musí byť ono.“ Chvíľu si oddýchol a vybral sa do lesa. Akonáhle vošiel doňo všade vokoľ neho nastala tma. Ako postupoval ďalej zdalo sa mu že ho niečo sleduje rýchlo sa otočil lebo niekde vedľa neho zašuchotalo lístie. Celý spotený išiel ku miestu kde to zašuchotalo a o chvíľu odtiaľ vybehla myš. „Uf“, pomyslel si Edrik. Ako tak putoval lesom dostal sa až na nevelkú čistinku a uprostred nej uvidel niečo čo vyzeralo ako lev so ženskou hlavou. Bola to sfinga. Podišiel k nej a ona mu povedala: „Dám ti jednu otázku ale ak ju neuhádneš tak ťa zožeriem.“ „Dobre“, povedal Edrik. „Čo chodí ráno po štyroch na obed po dvoch a na večer po troch nohách?“ Edrik chvíľu rozmýšľal a potom povedal: „Je to človek.“ Sfinga prikývla a uvoľnila mu cestu. Teraz putoval už presvetleným krajom až prišiel pred piatich kostlivcov a onni mu povedali: „Bojuj ak sa nebojíš.“ Edrik vytasil meč a začal sa krutý boj. Meče robili: „Cink a cink.“ Po asi hodine mu kostlivci povedali stačí preukázal sa odvahu, múdrosť a bojovú zručnosť preto ťa pustíme ku stromu Menoa. Ukázali mu cestu a on tade išiel. Prišiel ku obrovskému stromu ale nevedel ako získať tú zbraň. Rozmýšľal a zrazu pocítil obrovské nutkanie vykopať jamu na jednom mieste. Začal kopať až narazil na nejaké železo. Vytiahol to a zistil že je to meč. Ale nie hocijaký meč. Mal zahnutú čiernu čepeľ a na rukoväti bolo vyryté jeho meno. Teraz už nemusel chodiť ale preňho prišiel koč ktorý ho odviezol na okraj lesa tam vysadol a koč sa zmenil na tmu, sfingu a kostlivcov. Všetci mu ďakovali lebo ich vyslobodil a zmizli. Potom putoval krajinou až došiel do svojej rodnej dediny. Tam zostavil armádu z najodvážnejších mužov a pochodovali na hlavné mesto. Po ceste prešli cez mnohé dediny a všade sa ku nim pridávali noví a noví muži. Pri hlavnom meste sa rozpútala neľútostná bitka. Edrik si na bojovom poli našiel tyrana a začal s ním bojovať. Meče rinčali a zrazu padol tyran na zem mŕtvy. Všetci jeho bojovníci odhodili zbrane a uklonili sa mu.

Po tejto bitke sa Edrik stal kráľom a vládol dlho a múdro.

Matúš Obrcian 7.A

Tmavý strom

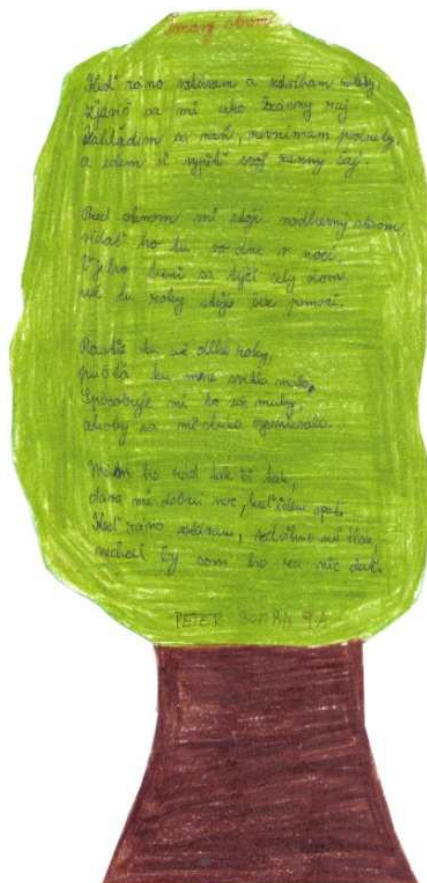
Keď ráno vstávam a zdviham rolety,
zjavíš sa mi ako krásny raj.
Zahľadím sa naň , nevnímam podnety,
A idem si vypiť svoj ranný čaj.

Pred oknom mi stojí nádherný strom,
Vydať ho tu vo dne v noci.
V jeho tieni sa týči celý dom,
Už tu roky stojí bez pomoci.

Rastie tu už dlhé roky,
Pusta ku mne svetla malo.
Spôsobuje mi to už muky,
Akoby sa mi slnko vysmievalo.

Mam ho rad tak či tak,
Dáva mi dobrú noc, keď idem spať.
Keď ráno vstávam, zdvihne mi tlak,
Nechcel by som ho za nič dať.

Peter Bomba 9.A

Strom môj milovaný

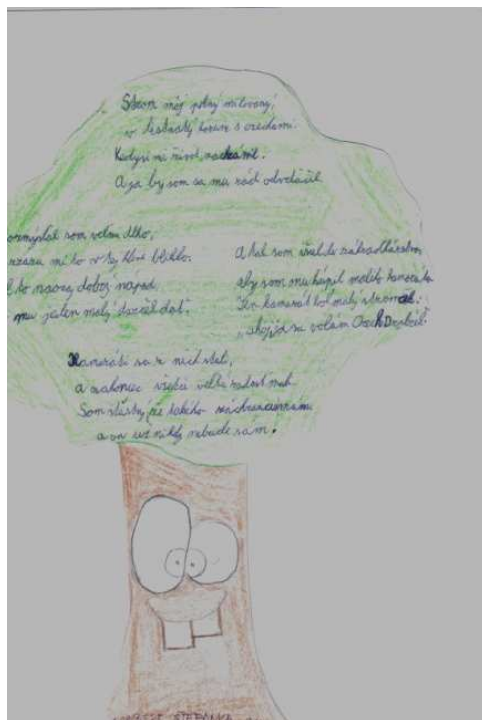
Strom môj pekný milovaný,
V listnatej korune s orechmi.
Kedysi mi život zachránil,
Aj ja by som sa mu rád zavďačil.

Rozmýšľal som veľmi dlho,
A zrazu mi to v tej hlave blesklo.
Bol to naozaj dobrý nápad,
Ako mu jeden malý darček dať.

A tak som išiel do záhradkárstva,
Aby som mu kúpil malého kamaráta.
Ten kamarát bol malý stromček:
„ahoj ja sa volám Orech Drobček.“

Kamaráti sa z nich stali,
A na koniec všetci veľkú radosť mali.
Som šťastný, že takého záchrancu mám,
A on už nikdy nebude sám.

Norbert Štefanka 9.A

STROM V MOJOM ŽIVOTE

Priateľstvo je ako strom.

Začína len malými korenkami a rastie celý život a tak ako strom, prináša plody priateľstva.

Tými plodmi sú zážitky za, ktoré vďačíme práve tomuto stromu.

Priateľov si nevyberáš, život to robí za teba. Niektorý ťa sklamú.

Ale len v najťažších situáciách zistíš kto je pravý priateľ a kto je iba umelý. Môžeš byť aj najlepší herec na svete, život vždy odhalí pravdu.

Rodina je ako jablň.

Rozrastá sa a má stále nové plody.

Najskôr sme len malý koreňok, ale časom z nás bude najkrajší strom v sade.

Navzájom si pomáhame a máme sa radi. Síce sa aj rozprší, ale vždy vyukne zasa slnko.

Hádka je tmavá ako búrka plná bleskov, dažďa, no však netrvá dlho a slnko zasa objaví.

Rodina nie je iba o láske, ale aj jedna, dve hádky nezaškodí.

DARINA HUDECOVÁ 7.A

ČAROSTROM

**Kráčam vychodenou cestou po lúke,
a čarovné jablko držím v ruke.**

**V diaľke vidím zvláštny strom,
zvedavo rozmýšľam čo je v ňom.**

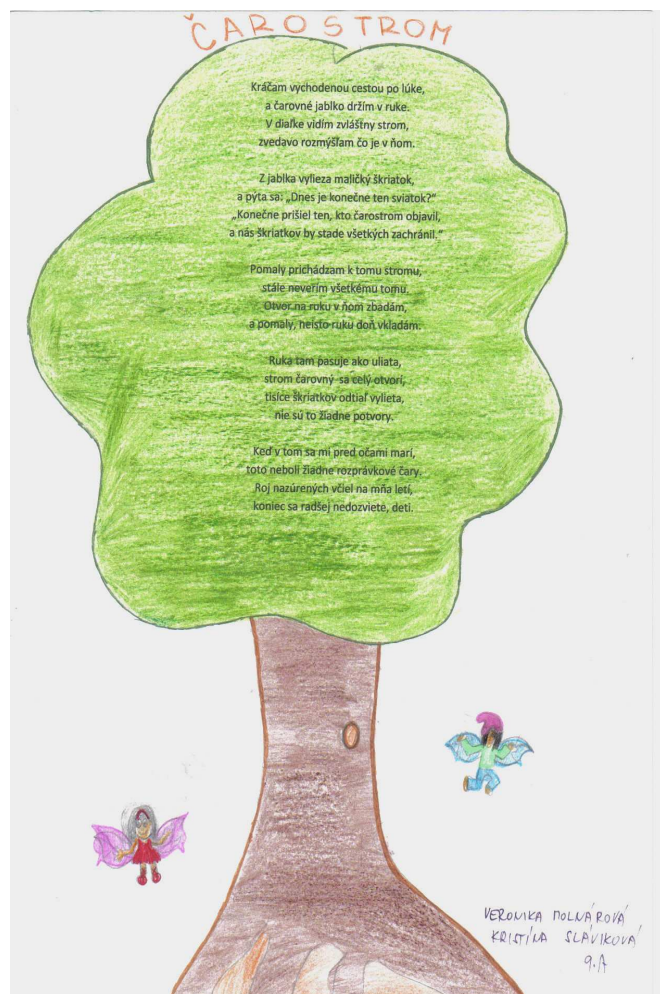
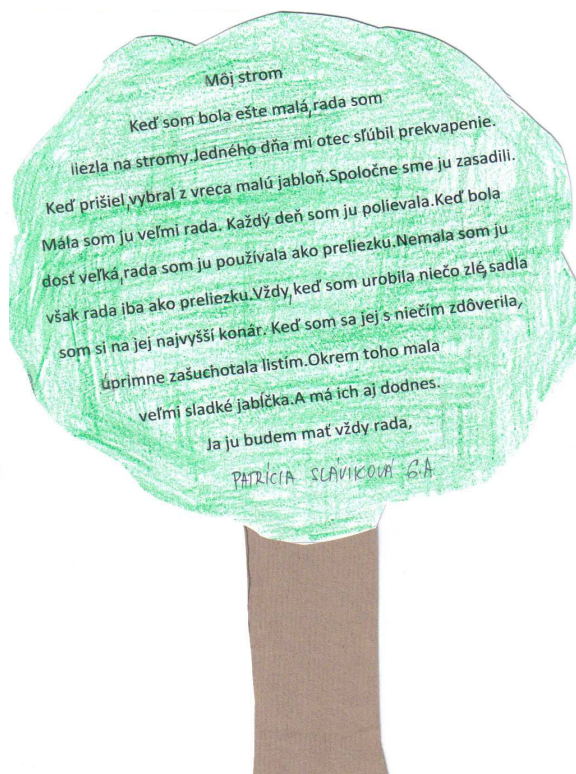
**Z jablka vylieza maličký škriatok,
A pýta sa: „Dnes je konečne ten sviatok?“
„Konečne prišiel ten, kto čarostrom objavil,
a nás škriatkov by stadiaľ všetkých zachránil.“**

**Pomaly prichádzam k tomu stromu,
stále neverím všetkému tomu.
Otvor na ruku v ňom zbadám,
a pomaly, neisto ruku doň vkladám.**

**Ruka tam pasuje ako uliata,
strom čarovný sa celý otvorí,
tisíce škriatkov odtiaľ vylieť.
nie sú to žiadne potvory.**

**Keď v tom sa mi pred očami marí,
toto neboli žiadne rozprávkové čary.
Roj nazúrených včiel na mňa letí,
koniec sa radšej nedozviete deti.**

Veronika Molnárová, Kristína Sláviková 9.A

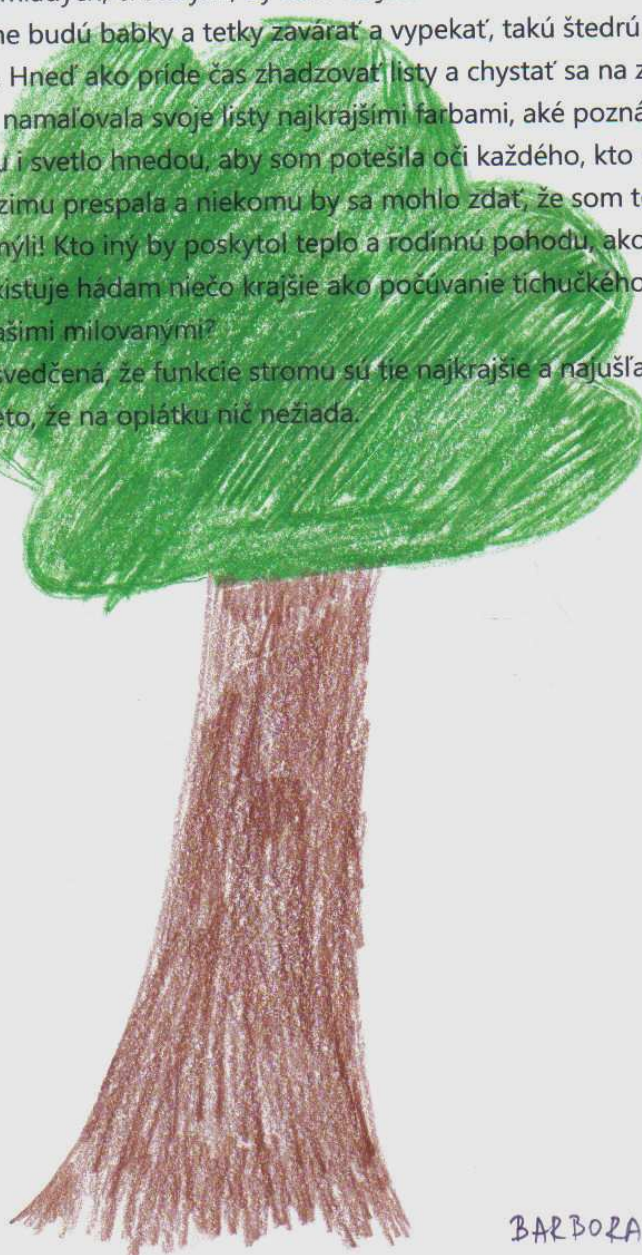
Keby som bola stromom

Keby som mohla byť čimkoľvek na svete, určite by som bola stromom. Stromom, ktorý je pre ľudí najväčším pokladom, aj keď si to, žiaľ, veľmi často neuvedomujú.

Ak by som bola stromom, vedela by som obšťastňovať ľudí v každom ročnom období. Na jar by som spríjemňovala romantické chvíle mladým zaľúbencom svojimi rozkvitnutými voňavými kvetmi. Tešila by som sa každej návšteve vtáčikov. Spravili by si hniezdo v mojej korune a za odmenu by mi vyspevovali najsladšie piesne od rána do večera. V lete by som pohojdávala deti na svojich konároch. Každému, kto si na chvíľu sadne a pocíti ma svojou spoločnosťou, by som poskytla osviežujúci tieň. Azda sa nájde dobrá duša, ktorá mi v týchto horúcich dňoch dá napíť trochu vody.

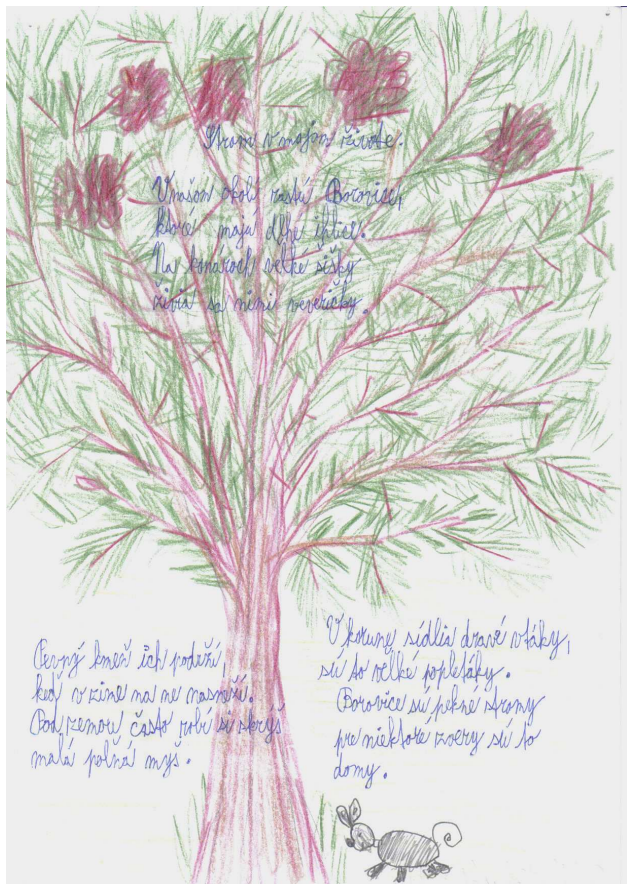
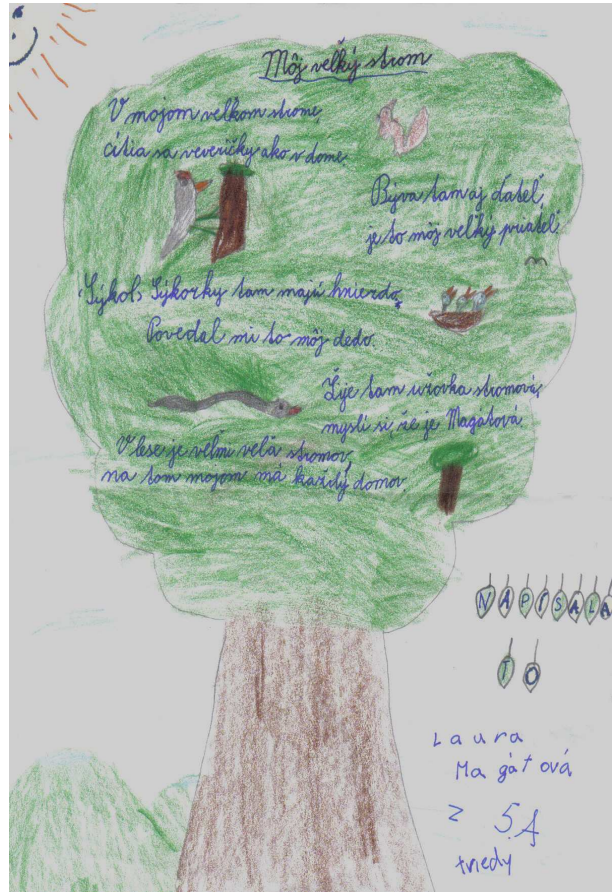
Všetkých, mladých, či starých, by som na jeseň obdarila sladkým a zdravým ovocím. Celé týždne budú babky a tetky zavárať a vypekať, takú štedrú nádielku ľuďom doprajem. Hneď ako príde čas zhadzovať listy a chystať sa na zimu, vytiahla by som farbičky a namaľovala svoje listy najkrajšími farbami, aké poznám. Červenou, žltou, oranžovou i svetlo hnedou, aby som potešila oči každého, kto ma uvidí. Aj keď by som celú zimu prespala a niekomu by sa mohlo zdať, že som tento svet nepotrebná, veľmi sa mylí! Kto iný by poskytol teplo a rodinnú pohodu, ako to dokáže len moje drevo? Existuje hádam niečo krajšie ako počúvanie tichučkého praskania v krbe pri večeri s vašimi milovanými?

Som presvedčená, že funkcie stromu sú tie najkrajšie a najušľachtilejšie veci na svete. Už len preto, že na oplátku nič nežiada.

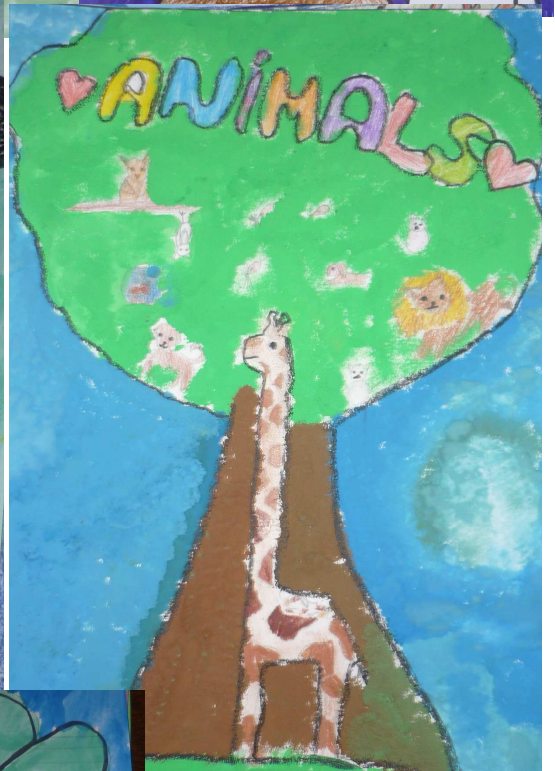

BARBORA SLAŤIKOVÁ 9.A

Háďánky

Najprv šaty zelené
potom nosí červené,
a keď už belasé má,
s dobrou chuťou jest' sa dá. (akvilS)

Letí, dudre, píska
a dverami plieska. (roteiV)

Štyri mám nohy a štyri rohy,
nekráčam nohami, nekoľem rohami.
Čo na mňa naložíš, musím niesť,
zo mňa žiješ a mne nedáš jest'.
Čo je to? (lôtS)

Bol to krásny biely dom,
čosi čudné bolo v ňom.
Ozval sa raz z neho zvuk,
ťuky, ťuky, ťuk.
Rozbil sa a čudo zlaté
vyskočil, pápernaté!
Či ho deti nepoznáte ?
(oktairuK)

Keď to letí je to biele,
keď to spadne je to žlté.
(ecjaV)

Leze, leze po železe nájdie
Dierku do nej vleze.
(čúIK)

Sedí pani v kríčku,
v červenom ručníčku,
má ostrý zubok
plné brucho krúpok. (akpíŠ)

Čo páli a nie je oheň.
(avaľhřP)

Visia, visia ostré meče,
vôkol strechy, vôkol vrát,
iba slnko dokáže ich
potichučky odopiat'.
(ľúcneC)

Chodí po zemi,
ale hlavu nosí nad hviezdami.
(kínjotsôD)

Nemá ústa, pery, ale zuby cerí.
Jest' jej veľmi, veľmi chutí,
ale tenšia je jak prútik.
(alíP)

Zelená pláž, červené more
A v ňom plávajú čierne rybičky.
(nóleM)

Sedí panina kláte, v tmavom
čiernom kabáte. (coN)

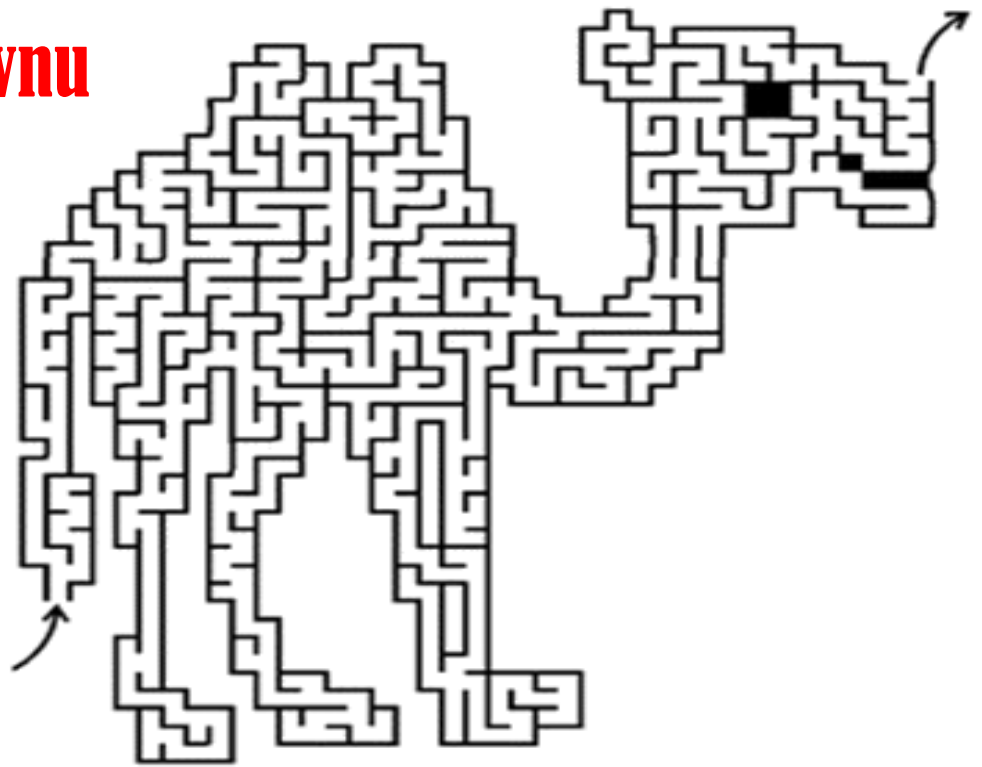
Pripravila Laura M. 5.A

Vtipy

1. Pri záverečnej skúške z chirurgie sa profesor pýta študenta:
„Prečo si chirurgovia pri operácii dávajú na tvár rúšku?“ „
Aby ich nik nespoznal, ak sa operácia nepodarí.“
2. V televízii: „Horolezec spadol z výšky 6 000 m.n.m do
výšky. Mal dve modriny, ale 200 metrov od seba.“
3. Čo je najväčšia smola? Keď z padajúceho lietadla dopadneš
na loď, ktorá sa potápa.
4. „Mami pod' na dvor!“ „A načo Janko?“ „Lebo kamaráti
mi nechcú uveriť, že vyzeráš ako pokémon.“
5. Viete ako zblbnúť slepé dieťa? Premiestnite nábytok.
6. Sedia dve sovy a jedna hovorí: „Húúú!“ Druhá na to: „Čo
ma strašíš?!“
7. Vieš, aký je rozdiel medzi človekom a ľudožrútom? Keď
príde domov človek pýta sa: „Čo je na večeru mama?“
„Keď príde domov ľudožrút, spýta sa: „Čo je na večeru?
Mama?“

Autorky: Veronika.M. a Veronika.J. 5.A

**Nájdí správnou
cestu**

**BEAR TREE
MAZE**

